

Per definició, la dignitat és un dret innat de les persones a ser tractades amb respecte, de manera justa i a reconèixer la seva vàlua tant que humans. I ser digne significa, entre d'altres coses, que tens dignitat o et comportes segons els valors d'aquesta. Acabem de patir un govern que ha estat moltes coses, però que es pot dir que no ha estat digne en si, ni tampoc ha tractat als seus ciutadans amb dignitat.

Aquests quatre anys hi ha hagut comportaments i resolucions del govern de DA-Liberals que han estat partidistes i poc treballades. Recordem el capital usurpat a Andorra Telecom per, en principi, solucionar els problemes d'habitatge, problemes que encara perduren, o el menyspreu cap a l'autoritat laboral andorrana en afirmar que un contracte laboral fet al estranger preval sobre la legislació andorrana, amb l'objectiu d'evitar donar masses explicacions sobre l'alarma social en saber les condicions de treball i vida que tenien alguns treballadors de la construcció peruans.

I és que dins d'aquest govern hi ha hagut pomes a la seva cistella “no en massa bon estat”, que han portat la veu cantant i que han determinat les seves accions. Unes accions que haurien de servir per millorar el nivell de vida de la ciutadania, i que realment l'han millorat, però d'algunes persones molt concretes que ja la tenien assegurada.

“Les accions partidistes, egoistes i d'interès personal han estat el dia a dia del comportament del govern de DA-Liberals, encapçalat per l'ara candidat Xavier Espot”

Parlem doncs d'Eric Jover, exministre de Finances, que tranquil·litzava als ciutadans davant de la pujada de la inflació dient que la “inflació subjacent” era molt baixa, quan aquesta no té en compte ni el menjar, ni el combustible, ni el servei al ciutadà. Quan es negava a donar dades sobre l'afer BPA al Tribunal de Comptes (quedant cada cop més clar que va ser un assumpte basat en interessos econòmics...), i feia atacs personals contra les associacions de familiars de malalts mentals. Això sí, donava beques de manera poc transparent, i acabava finalment dimitint per l'escàndol tributari d'haver-se “oblidat” de pagar els seus impostos.

O altres accions fetes per altres persones, com la contractació a dit d'una empresa unipersonal propietat d'un conegut d'un membre del Govern, o el suport financer a una concentració de motos relacionada també amb un empresari afí a aquest membre.

La llista seria interminable, però acabem amb unes pinzellades més actuals, com l'avís del Consell d'Europa davant les miserables i baixes indemnitzacions per acomiadament, o les conclusions, diguem-ne no massa afavoridores, del Comitè Europeu de Drets Socials cap Andorra.

Les accions partidistes, egoistes i d'interès personal han estat el dia a dia del comportament del govern de DA-Liberals, encapçalat per l'ara candidat Xavier Espot, que com a últimes accions ha tingut la generositat d'informar-nos que si no estem bé, si la població passa penúries, no és per que estem a la misèria, sinó perquè hi ha èxit econòmic (quin descans!), o descartar de manera definitiva la creació d'una unitat de radioteràpia a l'hospital, inclús abans de tenir l'informe que redactava un expert.

Aristòtil va escriure: “La dignitat no consisteix en tenir honors, sinó en merèixer-los”. Aquest govern decadent ni ha tingut honors, ni tampoc se'ls ha merescut.